

Červen a zejména květen byly měsíce velmi bohaté na hudební zážitky. Krásné koncerty, vydařené festivaly. Jenom s tím pocitem, že psát o tom všem dávném po Zahradě není jenom zcela mimo, ale je to snad až neslušné až nemravné. Takže rychle s tím ven, zkusím, jestli umím telegrafovat.

17. - 18. června: Osecká kytara, Osek u Duchcova

Velice milý menší festiválek pořádaný již podesáté Lubošem Stráníkem. Já tam byl poprvé: jednou za čas se mi taková věc, naštěstí, přihodí. Budu si to dobře pamatovat, jako všechno, co je poprvé, aspoň pokud to bylo současně i dostatečně krásné. Osecká kytara byla. Díky, Luboši.

Výsledky soutěže písničkářů i kapel jste si už mohli na tomto serveru přečíst. Písničkářů bylo tak málo, že určení vítězů (**Simona Klímová a Joseman**) bylo celkem jednoznačné. Z kapel se mi kromě vítězného **Pětníku** (deklaroval jsem svůj možný konflikt zájmů, ale kolegové porotci mávali rukama a ani po mně nechtěli, abych opustil při hlasování sál. Koneckonců jsme žádný sál neměli.) líbilo nejvíc **Hluboké nedorozumění**

,
MY3.avi

a
Juwell Folk

. První dvě kapely byly velkými favority i pro mé kolegy, zejména Hluboké nedorozumění, které podle mého názoru zahrálo v životní formě. Divákům se podle počtu přídavek nejvíc líbil **Pětník**

,
Juwell Folk
a
Bob a Bobci
.

Zmínku s písničkou jsem o Osecké kytáře odvysílal ve Zvukových Hrubkách na Radiu Folk (neznáte? Poslouchejte každý lichý pátek v 10, 15 a 20 hodin!) a pár řádků napíšu pro Folk & Country.

16. června: Country fontána, Praha, Výstaviště

Musím připustit, že pro člověka, který dorazil s třemi dětmi, z nichž o jedno musel víceméně soustavně pečovat, a to ve chvíli, kdy sedačky, že kterých je všechno normálně vidět (je jich tam dost nízké procento) byly už dávno obsazené, to byla do značné míry Matějská s pouštěním jeho oblíbených hitů. Ale to je pocit naprosto osobní, objektivně se letos Country fontána zcela jistě vydařila: vysoká návštěva, krásné počasí. A vydařená sestava jmen, která nezklamala: **Fleret s Jarmilou Šulákovou, Wabi Daněk s Milošem Dvořáčkem, Bezefšeho**

,
Pacifik

,
Reliéf

,
Karel Černoch s Martinem Mayerem

,
Hop trop

a

Petr Kocman Band
s Allanem Mikuškem

. Kocman s Mikuškem byli možná můj nejsilnější dojem, protože jejich nekompromisnímu countryrocku (pravda, sem tam zahráli i něžněji) nejméně vadily určité potíže se zvukem, které večer provázely. Nejvíce je naopak možná odskákal Bezefšeho, nicméně přesto i jeho premiéru na Country fontáně (a řekl bych, že i na scéně tohoto typu vůbec) lze považovat za zvládnutou. Obdivuhodně se se svým vystoupením vypořádal i výborný, ale velmi nekomerční Reliéf. Pacifik hrne tak, jako dřív: pochvalně mručím na adresu Franty Nedvěda jr., který samozřejmě a nenásilně zaplnil mezeru po tragickém odchodu Pepy Blažejovského. No a pro pravidelné návštěvníky a přívržence vizuálních efektů na závěr samozřejmě bouchal ohňostroj a na westernové melodie cvičila Křížíkova fontána.

3. - 4. června: Dobrofest, Trnava

Po třech letech znovu na Dobrofestu. (Nebo už byly čtyři?) První pocit hladivý - na Dobrofestu je prostě krásně, každou minutu si člověk v jeho náručí užívá. Druhý trochu drásavý: napadne-li návštěvníka porovnávat seznam účinkujících dnes a v 90. letech, pro Dobrofest zřejmě velmi bohatých a zlatých, je to trochu smutek. Za největší hvězdy byly letos **Peter Rowan s Druhou trávou**, kteří hráli v pátek

na zahradě restaurace Fénix. Bylo to jejich předposlední vystoupení květno-červnové šňůry, ale Rowan měl kapelu stále čím překvapovat: tentokrát např. protáhl song

Land Of Navaho

na zhruba 14 minut. Nechyběl ani téměř pravidelný účastník

Bob Brozman

a i tentokrát jsem jeho profesionálně zvládlou blues-country-folk-bůhvíjakou show musel obdivovat. Rovněž tradiční Koncert pre fajnsmekrov v synagoze šmakoval fajnově. Z řady vystoupení na deštěm zkrápěném Trojičním náměstí se velmi zadařilo

Pavlině Jíšové s CS Bandem

;

František Nedvěd a Druhé podání

nepředvedli nic nového, ale byli standardně dobří.

27. - 28. května: Jamboree, Strakonice

Počasí skvělé, na Jamboree se údajný propad zájmu o festivaly vůbec neprojevil. K široce propíranému začátku šňůry **Petera Rowana s Druhou trávou**, který se uskutečnil právě na Jamboree: mně se prostě líbil. Víím, že bylo znát, že spolu hrají bez zkoušení, ale mně to připadalo spíš milé (já víím, že těm muzikantům ne...). Ale taky to mohlo být tím, že moje schopnost recepce v pozdních nočních hodinách, kdy konečně přišli na řadu, byla tak snižená, že bych tleskal i mluvícímu lachtanovi... Dovezení

Banjo Bandu Ivana Mládka

bylo publikem radostně kvitováno, a i já jsem byl rád, že na něj konečně došlo (i když bych se obešel bez Pitkina a Plačkové). V mimořádné formě tentokrát zahráli

Poutníci

a

Modrotisk

. Za skvělý nápad považuji odpolední Banjománii na Závodišti - o té už se zmínil snad každý, kdo letošní Jamboree hodnotil.

O Dobrofestu i Jamboree jsem učinil příspěvek do Zvukových Hrubek a ještě o nich budu psát něco malého pro Folk & Country.